

РОЛЬ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТА В РОЗВИТКУ СТУДЕНТОЦЕНТРИЗМУ

У сучасному динамічному суспільстві потрібні люди ініціативні і самостійні, які легко адаптуються до нових умов. Тому одним з головних завдань вищої освіти є формування творчої особистості фахівця, здатного до саморозвитку та креативної діяльності. Рішення даної проблеми можливе тільки при переході від традиційної моделі навчання до інноваційної, з чим пов'язана реформа вищої професійної освіти, що проходить в даний час.

Необхідно перевести студента з пасивного споживача знань в активного їх творця, здатного критично мислити, планувати свої самостійні дії, вміти виявляти ініціативу, сформулювати проблему, проаналізувати шляхи її вирішення, знайти оптимальний результат і довести його правильність, а також успішно знаходити вихід зі сформованих, найчастіше, нестандартних ситуацій.

Студентство є соціально-професійною групою, яка об'єднує студіюючу молодь вищих навчальних закладів України і потенційно являє собою один із найголовніших рушіїв розвитку нової української державності. Студенти це майбутні фахівці, які будуть вирішувати долю усіх галузей виробництва і від того як вони формуються і виявляють себе у навчально-виховному процесі, залежать перспективи розвитку країни.

Традиційна система навчання заснована на передачі готових знань від викладача до студента, де основна діяльність учня полягає у вирішенні теоретичних і практичних завдань, з чітким формулюванням і готовим набором дій. Самостійна ж робота передбачає розвиток внутрішньої і зовнішньої самоорганізації майбутнього фахівця, його здатність вибудовувати індивідуальну програму самонавчання, а також формувати здатності до саморозвитку і творчого застосування отриманих знань [3, с. 239].

Самостійна робота студентів є не просто важливою формою освітнього процесу, а його основою. Саме її багато провідних фахівців вважають одним з найбільш ефективних способів (методів) активації пізнавальної діяльності учнів, розвитку їх самостійності, відповідальності і творчих здібностей. Причому особливої уваги тут потребують питання мотиваційного забезпечення самостійної пізнавальної діяльності учнів.

Активна самостійна робота студентів можлива тільки за наявності серйозної і стійкою зацікавленості в отриманні знань. Найбільшою спонукальною силою внутрішня мотивація, яка виходить від самої діяльності. Можна говорити про інтерес до вченню і про створення умов для успішного розвитку інтелектуальних умінь і навичок студента, коли сприйняття нової інформації викликає позитивні емоції, а сама діяльність спонукає вчитися [2, с. 239].

Реформування вищої освіти суверенної України призвело до зміни правового статусу студентів перетворивши їх у активних учасників навчально-виховного процесу, де студент перебуває в центрі навчального процесу.

Громадська активність студентів у вищих навчальних закладах сприяє їх формуванню не лише як кваліфікованих фахівців певної професії, а й організаторів, вихователів працівників виробничих структур різних форм власності та господарювання. Студентське самоврядування у вищих навчальних закладах — форма виховання та самовиховання молоді, демократичний інститут який дає можливість студентам активно впливати на навчально-виховний процес.

Нині реалізується студентоцентрична концепція освіти, що вимагає розробки нових наукових підходів до управління освітньої діяльності, оцінювання її результатів, що вимагає, передусім, підвищення якості навчання. Невипадково, серед основних напрямків комюніке Всесвітньої конференції ЮНЕСКО «Нова динаміка вищої освіти і науки для соціальної зміни і розвитку» — це гарантувати високий рівень освіти через створення систем забезпечення якості, відповідно її культури і визначених параметрів оцінювання знань у вищих навчальних закладах через застосування інформаційно-комунікаційних технологій у викладанні та навчанні, що дозволить збільшити доступність вищої освіти, підвищити її якість і надавати студентам знання і навички, які вони потребують у ХХІ столітті [1, с. 28].

Література

1. Павленко А.Ф. Тенденції розвитку та забезпечення якості вищої освіти // Вища освіта — шляхи розвитку та забезпечення якості. — К.: КНЕУ, 2010. — С. 28.
2. Слєпкань З.І. Наукові засади педагогічного процесу у вищій школі / З.І. Слєпкань. — К.: Вища школа, 2005. — С. 239.
3. Складановська М.Г. Інноваційне навчання : активізація пізнавальної діяльності студентів : навч. посібник. — Д., 2007. — С. 38.